

ment. Tinglysningssretten vil således skulle registrere disse konverteringer med henblik på at sikre, at der ikke udstedes flere fysiske dokumenter på grundlag af det samme digitale pantebrev.

En konvertering af et digitalt pantebrev til et gælds-brev kræver, at Tinglysningssretten fortsat har oplysninger om pantebrevet, herunder hvem der ifølge oplysningerne i tingbogen har ret til at gøre eventuelle personlige fordringer efter pantebrevet gældende over for skyldneren.

Når et pantebrev slettes fra tingbogen, registreres det i et historisk register, hvor det står, indtil det i medfør af arkivlovens regler kan slettes. Kassation af offentlige myndigheders arkivalier må først finde sted, når der ikke længere er administrativt eller retligt behov for dem, jf. § 4, stk. 2, i arkivbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 591 af 26. juni 2003 om offentlige arkivalier og om offentlige arkivers virksomhed).

Som anført under pkt. 2.1 vil den personlige gældsforpligtelse, der er knyttet til et digitalt pantebrev, som er blevet slettet i forbindelse med en tvangsauktion, udgøre et tilstrækkeligt grundlag for tvangsfuldbyrdelse, jf. retsplejelovens § 478, stk. 4. Der vil i den forbindelse ikke være behov for, at der sker konvertering til et papirdokument, jf. forslaget til 3. pkt. i retsplejelovens § 488, stk. 2, (lovforslagets § 1, nr. 1) hvorefter en anmodning om tvangsfuldbyrdelse på baggrund af et digitalt pantebrev skal indeholde en præcis henvisning til dokumentet i eksempelvis en af tingbøgerne. Så længe en sådan personlig gældsforpligtelse kan anvendes som udlægsfundament, må Tinglysningssretten antages at have en pligt til at bevare oplysningerne herom i det historiske register og vil som følge heraf også have pligt til på anmodning at konvertere de digitale oplysninger til et fysisk gælds-brev.

Spørgsmålet om, hvor længe en sådan personlig gældsforpligtelse kan gøres gældende, må afgøres ud fra de almindelige forældelsesregler. Forældelsesfristen for fordringer ifølge gælds-breve er 10 år, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 1. Forældelsen kan imidlertid afbrydes efter reglerne i forældelseslovens kapitel 5. Dette kan f.eks. ske ved indgivelse af anmodning om udlæg, jf. reglerne herom i § 16. I så fald løber der en helt ny forældelsesfrist for fordringen.

I de situationer, hvor der er sket konvertering til papirdokument, vil det digitale dokument ikke længere eksistere. Derfor vil det heller ikke længere være muligt at foretage tvangsfuldbyrdelse på grundlag af det tidligere tinglyste pantebrev efter retsplejelovens § 478, stk. 4. En eventuel tvangsfuldbyrdelse vil herefter alene kunne ske på grundlag af papirdokumentet (gælds-brevet).

Det bemærkes i den forbindelse, at fogeden, såfremt en anmodning om tvangsfuldbyrdelse indgives med henvisning til et udslettet pantebrev, ved kontrol af det relevante tinglysningssregister vil kunne konstatere, at der i givet fald måtte være sket konvertering af det digitale pantebrev til et fysisk gælds-brev.

Bestemmelsen har i øvrigt alene betydning, hvor skyldforholdet fremgår af pantebrevet, og dermed ikke for ejerpantebreve og skadesløsbreve, hvor størrelsen og de nærmere vilkår for afviklingen af gælden fremgår af et underliggende skyldforhold. Her vil det personlige gældsansvar følge af det underliggende forhold.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

3.3. *Ikrafttrædelse af autorisationsordningen*

Tinglysningsslovens § 49 d som affattet ved loven om digital tinglysning indeholder reglerne om autorisation af anmeldere, herunder reglerne om hvem der kan autoriseres, betingelserne for autorisation, reglerne om sikkerhedsstillelse og justitsministerens hjemmel til at udstede nærmere regler om disse forhold.

For at det nye tinglysningssystem straks kan anvendes af brugerne i overensstemmelse med forudsætningerne, foreslås det, at Tinglysningssretten skal kunne behandle ansøgninger om autorisation og meddele autorisationer, før de øvrige dele af loven træder i kraft. Uden denne mulighed vil tinglysning enten skulle ske ved anvendelse af rettighedshavers egen digitale signatur, hvis vedkommende har en sådan, eller på grundlag af en fuldmagt, der skal indsendes til Tinglysningssretten, og det vil kunne give anledning til forsinkelser i tinglysningss ekspeditionerne i forbindelse med, at det nye system tages i brug.

Det foreslås således, at justitsministeren bemyndiges til at sætte § 49 d i kraft på et andet (tidligere) tidspunkt end de øvrige dele af loven.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

3.4. *Overdragelse eller anden overførsel af tinglyste papirbaserede pantebreve*

Efter vedtagelsen af loven om digital tinglysning har der i den juridiske litteratur været rejst tvivl om, hvorvidt ophævelsen af den gældende tinglysningsslovs § 2 medfører, at der skal ske tinglysning af overdragelser eller anden overførsel af tinglyste pantebreve for at opnå omsætningsbeskyttelse.

Det har bl.a. været anført, at der ved en overdragelse af et tinglyst pantebrev ikke skabes en rettighed over fast ejendom, som kræver tinglysning efter § 1, stk. 1, fordi overdragelse af den begrænsede ret over ejen-